

В ДОМА НА ОБЕСЕНИЯ... ДА ПОГОВОРИМ ЗА ВЪЖЕТО

Едва ли има човек в нашия град, който да не е про изнасял думата **ЕКОЛОГИЯ** и да не е усещал колко на празно кънти тя откъм прак тическо реализиране и благо приятни последици. Ехото ѝ отеква така болезнено, как- то в поговорката **ЗА ВЪЖЕ- ТО И ЗА ДОМА НА ОБЕСЕ- НИЯ...**

Етапът отчаяния, надежди, обещания полака-лека влезе във вакуума на безизходна апатия. Но мислещите хора не се примириха.

Една идея, която бележи посока на измъкване от инерт ността, е на път да се реал- изира. Идеята да се сфор- мира **паралелка по екологич на химия** (условно засега на звание) в Техникума по инду- стриална химия. Магда Петро- ва, учителка по биология в

ТИХ, споделя основанията, които са я довели до тази идея: „На проблемите не е достатъчно да се реагира. Трябва да се реагира умно, а това не е възможно без специална подготовка. Затова е време да се помисли за обучението на средни изпъл- нителски кадри с екологична насоченост — хора, които ще се занимават с диагностици- ране и перманентен контрол на почвите, водите и възду- ха.

Необходимо е да се раз- шири и контролът на пазара за екологично чисти храни. В съвсем близко бъдеще мо- же да се помисли как да се създаде екологична полиция в Русе от професионално подготвени хора. След като
(Следва на стр. 3)
Богдана ЛАЗОВА

В дома на обесения...

да поговорим

за въжето

(Продължение от стр. 1)

най-голямата грижа на властите досега беше да се крият екологичните безобразия, крайно време е да се помисли кой и как ще охранява спокойствието на гражданите, увереността, че средата, в която растат децата им, се контролира добросъвестно. Всъщност никой не може днес да бъде спокоен, докато не се направи нещо реално за бъдещето. А който мисли за бъдещето, започва с образованието".

Какво още е важно за бъдещите еколози? Тяхната обща химическа подготовка гарантира не само професионализъм, но и по-големи възможности за реализация. Като еколози — специалисти пък те ще имат достатъчно поле за действие. Диагностицирането на почвите и водите например ще бъде обвързано с един постоянен контрол, за да не се злоупотребява със земята — особено след нейното връщане на собствениците. А и те ще се нуждаят от съветите на специалисти за използването и дори за „лекуването“ ѝ. Но най-важното — тези бъдещи кадри ще имат екологично мислене, екологична съвест, необходими впрочем и на цялото ни общество, защото екология не се прави само от институции.

Както е невъзможно да се осъществи и идеята на ТИХ от един човек, а се нуждае от широката поддръжка и от енергията на съмишленици. Радостно е, че в лицето на директора на ТИХ г-н Йончев тя е намерила опитен и енергичен поддръжник: „Ще направя всичко възможно за разкриването на тази специалност в техникума, сподели той. Имаме много добра лабораторна база и великолепни лаборанти, които да разработят съответните учебни упражнения". Г-н Йончев вече е набелязал и конкретните стъпки за по-нататъшни действия.

Ентусиазиран и действен съмишленик идеята е намери-

ла в лицето на г-жа Свобода Стефанова, председателка на Зелената партия. Тя е споделила намеренията на русенския ТИХ с Петър Берон и с г-н Уосърсаг от Центъра по екология в Будапеща и е срещнала не само радушен прием, но и обещание за конкретна помощ във вид на учебни програми и литература: „Един кадър с екологично мислене и екологична грамотност, сподели г-жа Стефанова, ще бъде предпочитан дори в индустриално химическо предприятие, защото проблемът с опазването на околната среда е така болезнено назрял, че трябва да се решава на всички възможни нива".

От мечта идеята за специалността „Екологична химия" вече е на път да се превърне в реалност. Предложението е отправено и към Комисията по образованието във ВНС чрез депутата Марко Тодоров.

Русе има моралното предимство първи да направи професионален пробив в екологичното обучение, се казва в това предложение.

И дано тази първа крачка за кратко време се превърне в широк и утъпкан път, по който темата екология в българското училище се измъкне от приказките за плюене то на семки и хвърлянето на продупчени билетчета по земята и съумее да възпита на чин на мислене и поведение, без които е невъзможно да се съхрани околната среда. Средата, без която пък съществуването ни е невъзможно.

Послепис: Междувременно директорът г-н Йончев е посетил Министерството на народната просвета, но оттам е получил отговора, че е късно да се вписват нови специалности в готовия вече номенклатурен списък. Да се чуди човек на непокладимостта на министерство, което имаше навика в средата на учебни години да сменя програми, конспекти, правилници...